

Til artikel 77:

Artiklen fastsætter kyststatens rettigheder over kontinentalsoklen. Kyststaten udøver suveræne og eksklusive rettigheder over kontinentalsoklen for så vidt angår efterforskning og udnyttelse af dens naturlige ressourcer. Disse ressourcer omfatter mineraler og andre ikke-levende forekomster samt »sedentære« arter, dvs. levende organismer i det omfang de, når de er fangstmodne, enten er fastsiddende på kontinentalsoklen eller er ude af stand til at bevæge sig uden til stadighed at berøre havbunden. Som eksempler herpå kan nævnes muslinger, østers, sønemoner og fastsiddende alger.

Kyststatens rettigheder over kontinentalsoklen er ikke betinget af effektiv eller formel okkupation eller af nogen erklæring. Disse rettigheder eksisterer således a priori og uafhængigt af, om der foreligger en afgrænsning af kontinentalsoklen. Rettighederne adskiller sig herved fra de rettigheder, der tilkommer kyststaten i medfør af Konventionens kapitel V om den eksklusive økonomiske zone, idet udøvelsen af disse rettigheder forudsætter en erklæring.

Til artikel 78:

Denne artikel begrænser de vidtgående rettigheder, kyststaten er tillagt på kontinentalsoklen, til at gælde havbunden og dens undergrund. Den retlige status for de overliggende farvande og luftrummet over disse farvande påvirkes således ikke af kyststatens rettigheder over kontinentalsoklen, og kyststaten skal ved udøvelsen af sine rettigheder over kontinentalsoklen respektere sejladsrettigheder og andre staters rettigheder og friheder som foreskrevet i Konventionen. Disse rettigheder og friheder kan dog være indskrænket ved, at en del af kontinentalsoklen tillige er erklæret som eksklusiv økonomisk zone i medfør af bestemmelserne i Konventionens kapitel V.

Til artikel 79:

I medfør af stk. 1 har alle stater ret til at lægge undervandskabler og rørledninger på en kyststats kontinentalsokkel med visse nærmere begrænsninger, der er angivet i stk. 2 - 5.

Kyststaten må ifølge stk. 2 ikke hindre udlægning eller vedligeholdelse af sådanne kabler eller rørledninger, undtagen med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger til efterforskning af kontinentalsoklen, udnyttelse af dens ressourcer eller forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra rørledninger.

Linieføringen for rørledninger skal ifølge stk. 3 godkendes af kyststaten. Det samme gælder ifølge denne bestemmelse ikke umiddelbart for kabler, men

det antages, at hensigten har været at bevare den traditionelle frihed til at lægge kommunikationskabler, som ikke indebærer nogen væsentlig risiko for andre aktiviteter, medens bestemmelsen i lighed med rørledninger også antages at gælde for kabler til kraftoverføring, som kan være til betydelig fare for andre aktiviteter.

I øvrigt skal stater ved udlægning af såvel undersøiske kabler som rørledninger ifølge stk. 5 tage behørigt hensyn til allerede placerede kabler eller rørledninger og i særdeleshed undgå at indskrænke mulighederne for reparation af disse.

De ovennævnte regler gælder for kabler og rørledninger, der passerer en kyststats kontinentalsokkel uden at berøre søterritoriet og uden at tjene til udforskningen af kontinentalsoklen eller udnyttelsen af dens ressourcer m.v. I tilfælde, hvor et kabel eller en rørledning føres ind over søterritoriet og eventuelt videre ind til land, bibeholder kyststaten i medfør af stk. 4 sin højhedsret og herunder sin ret til at fastsætte regler for sådanne kabler eller rørledninger. Endvidere bevarer kyststaten retten til at udøve jurisdiktion over kabler og rørledninger, som er bygget til eller benyttes i forbindelse med efterforskningen af kontinentalsoklen eller udnyttelsen af dens ressourcer eller drift af kunstige øer, installationer og anlæg under dens jurisdiktion.

Alle rørledninger og undervandskabler på dansk kontinentalsokkel er, med baggrund i de rettigheder, der er tillagt den danske stat i medfør af Konventionen, reguleret af dansk lovgivning.

Det fremgår af kontinentalsokkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 1. maj 1979, som senest ændret ved lov nr. 1276 af 20. december 2000 om ændring af lov om kontinentalsoklen. Ifølge § 4, stk. 1, kræves der tilladelse fra myndighederne til at nedlægge rørledninger og elkabler. I forbindelse med denne tilladelse kan der stilles vilkår »under hensyntagen til udforskning af soklen, udnyttelse af dens naturforekomster, forebyggelse og begrænsning af forurening fra rørledninger og muligheden for at kunne reparere eksisterende kabler og rørledninger. Tilladelse til nedlæggelse af rørledninger, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, og efter at offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer har haft lejlighed til at udtale sig herom.«

Der er i lovens § 4, stk. 2, bemyndigelse til at fastsætte regler om de nærmere vilkår i tilladelser og til at fastsætte regler om de miljømæssige konsekvenser. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr.